

[Fibiger.]

meget tilbage, og hvis der kommer et prisfald på andre områder, kan man i hvert fald udskyde dette.

Når jeg særlig hæfter mig ved kystfiskerne, er det, fordi jeg kender dem og deres forhold så godt, og der skal ikke tales fiskeri her fra denne talerstol, uden at jeg nævner Hanstholm havn en gang til. Jeg ved, at der sidder en kommission til behandling af sagen; hvornår den bliver færdig, ved jeg ikke, men ligegyldigt hvornår, må det spørgsmål aldrig komme til at hvile, for det er bedre at give fiskerne sådanne vilkår med hensyn til havne, at de kan klare sig, således som man har set de kan fra Esbjerg, Thyborøn, Skagen og Hvide Sande, end det er at give dem tilskud og lignende støtte, og derfor vil min anmodning om, at Hanstholm havn bygges færdig, ikke høre op, så længe jeg har adgang til denne talerstol. Selvom forholdene er vanskelige i økonomisk henseende, ved jeg, at der nok kan være anledning til at komme et sådant erhverv i møde i stedet for at øse penge ud til arbejdsløshedsunderstøttelse og uproduktive formål. Dette vil blive noget produktivt.

A. C. Normann: I det radikale venstre er vi tilfredse med, at det nu endelig ser ud til, at disse tre for fiskeriet grundlæggende lovforslag omsider synes at skulle klare pynten ligesom Michael Anckers fiskere fra 1880, som vel i mellemtiden formentlig må være nået i land. Disse lovforslag er, som det også er sagt her, nået til pynten mange gange, men er hver gang blevet taget af tilbagesuget, og det er ikke mindre end 12 år siden, at daværende fiskeri- og landbrugsminister Bording tog det initiativ, som har ført til det resultat, de tre lovforslag er udtryk for. Først var det krigen, der kom i vejen; senere er forslagene forelagt adskillige gange i rigsdagen, men hver gang har et valg, et ministerskifte eller noget andet hindret lovforslagenes gennemførelse.

I anledning af det meget grundige forarbejde, der er gjort såvel af den tidligere fiskeriminister som af den nuværende højtærede fiskeriminister og ikke mindst af organisationernes repræsentanter i de sagkyndige udvalg sammen med embedsmændene, vil jeg gerne sige, at det er et arbejde, som der er al mulig grund til at vi fra rigsdagens side påskønner højt. Utallige forhandlinger er gået forud, og når den højtærede minister nu gerne ser resultatet stadfæstet, deler vi dette ønske, for at vi omsider efter en snes års forløb — det er vistnok en snes år siden, vi begyndte på den midlertidige lovgivning

— kan få alle fiskeriets forhold lagt i et fastere leje.

En af lovforslagene med lovforslaget, som der ikke er rørt ved her, såvidt jeg har været opmærksom på det, har været en ajourføring, en modernisering, også ligefrem af sproget i de gamle love. Man har fjernet en klunke hist og en sproglig snirkel her. Jeg har lyst til at nævne det for at få lejlighed til at pege på en ting, jeg ofte har tænkt på i forbindelse med lovgivningssproget, nemlig at man efterhånden burde se at komme bort fra at anvende ordet „mænd“ om de repræsentanter for organisationer og andre, som skal repræsentere de og de interesser i udvalg, kommissioner og nævn o. s. v., og at man nu i vor tid burde gå over til at anvende enten ordet „personer“ eller måske ordene „mænd og kvinder“, men at man i alt fald bør gå bort fra den ensidige brug af ordet „mænd“.

Selvom man nu har indarbejdet de mange midlertidige regler i disse tre lovforslag, som indeholder nogle og halvfems paragraffer, må man ikke tro, at man derved er kommet bort fra midlertidighed og bemyndigelser til ministeren, tværtimod, bemyndigelserne er stadig legio. Jeg var til at begynde med betænkelig ved, at så mange afgørelser blev lagt i hænderne på de skiftende fiskeriministre, men jeg må sige efter at have hørt organisationernes begrundelse, at der vist ikke er nogen vej udenom bemyndigelserne. Det er jo et både mangfoldigt og variabelt område, der her lovgives på, og det kan ikke nægtes, at der må være mulighed for en vis smidighed på en række områder. Der kan finde en udvikling sted med hensyn til fiske-redskaberne, og vedrørende mindstemål og fredningstider er det helt nødvendigt at kunne tage hensyn til skiftende biologiske og afsætningsmæssige forhold.

Hvad nu det første af forslagene, saltvandsfiskeriloven, angår, er der et forhold, jeg gerne i udvalget vil have set på en gang til som følge af en henvendelse, jeg har haft fra medlemmer af fiskeriforeningerne i Præstø, Ulvsund, Nyord og på Møn angående fredningen af gedder i brakvand. Jeg havde den glæde at formidle forbindelsen mellem de øvrige partier og disse repræsentanter for fiskeriet, og jeg er glad for at høre nu her i dag, at disse fiskeres synspunkter har gjort indtryk på den tidligere fiskeriminister.

Men også i fredningsparagraffen, § 19, stk. 5, er der tillagt den højtærede minister en vidtgående bemyndigelse, så måske er der en udvej her med hensyn til fredningen af gedder, der kan drøftes.